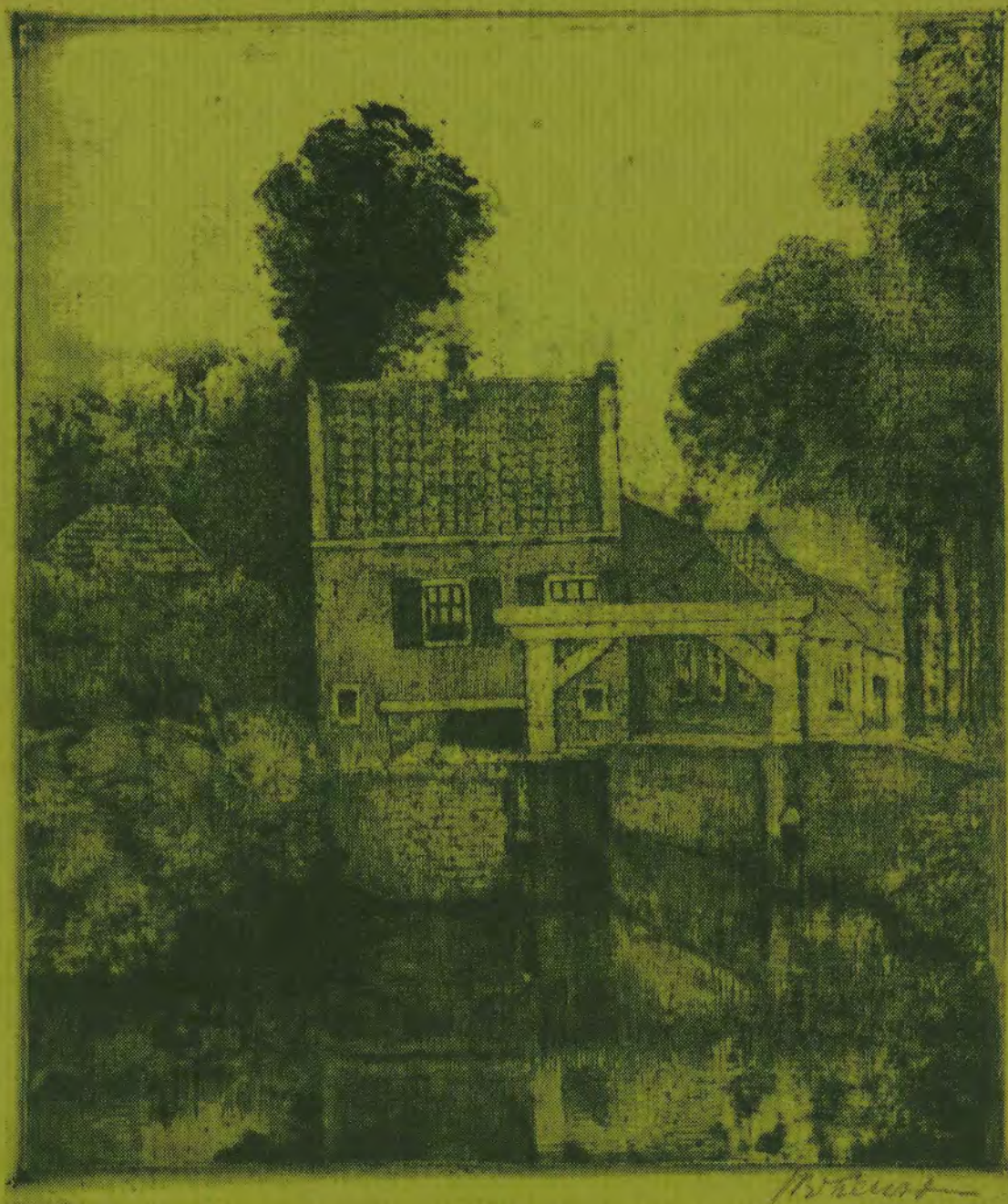

Historische Kring Maarssen

BRINKHOF

AANNEMINGSBEDRIJF

MACHINEKADE 6, MAARSSSEN

TELEFOON

61456

WILT U

- een huis, bungalow, flat of boerderij kopen of verkopen?
- een taxatie laten verrichten door beëdigde taxateurs?
- een passende verzekering sluiten?
- een financiering of hypotheek nemen?
- of alleen een persoonlijk advies over deze zaken?

UW MAKELAAR

UW ASSURANTIE ADVISEUR

Sinds 1935 in Maarssen, Raadhuisstraat 21-a, tel.: 03465-64644
Sinds 1976 in Maarssenbroek, Duivenkamp 739, tel.: 03465-67791

HISTORISCHE KRING MAARSSSEN

Opgericht 11 september 1972, opgenomen in het verenigingenregister bij de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Utrecht en omstreken onder nummer V. 476918.

Bestuur: Drs D.Dekker, voorzitter, J.H.Sagel, secretaris, Schokkingstraat 17, 3601 XK Maarssen, tel.: 03465-61457, N.van Tricht, penningmeester, giro: 2907376, Mevr. A.H.Hogenhout-Hofman, Mevr.S.W.Talen-Stooker, A.de Zwart, Mevr.J.G.Zwijns-Brink.

Redactie: J.N.Servaas, D.Dekker en A.de Zwart. Redactie-administratie: J.F.Besier, Kemperstraat 2, 3601 WK Maarssen.

8e Jaargang no. 3, december 1981 Het orgaan verschijnt 4 x per jaar.

Kringnieuws

1. Dia's en lezing

Woensdagavond 9 december a.s. verwachten wij U weer om 20.00 uur in de Open Hof voor één van onze ledenavonden. Mevrouw A.Hogenhout-Hofman zal dan op veler verzoek wederom een aantal van haar dia's van oude prentbriefkaarten vertonen en uiteraard zal haar gezellig en deskundig commentaar daarbij niet ontbreken.

Vóór de pauze zal de voorzitter, de heer D.Dekker, een kleine lezing verzorgen, waarin ondermeer het Maarssense verenigingsleven in de vorige eeuw aan bod komt.

2. Munten

Op 19 januari 1982 komt de heer L.Schulman uit Amsterdam naar Maarssen om een lezing met dia's te houden met als titel: *'De muntslag vanaf vroeger tijden tot heden op stijl bekeken'*. De heer Schulman is één van Nederlands grootste experts op het gebied van munten en penningen en het bestuur van de Kring is dan ook bijzonder verheugd dat hij ondanks zeer drukke werkzaamheden deze avond voor ons wil verzorgen.

Ook deze, echt niet alleen voor de verzamelaars van munten, interessante avond wordt gehouden in de Open Hof en begint om 20.00 uur.

N.B. Er bestaat een kleine kans dat deze lezing omgeruild zal moeten worden met de volgende activiteit.

3. Jaarvergadering 1982

Deze zal plaatsvinden op 8 februari 1982, ook 's avonds om 8 uur in de Open Hof. Na het huishoudelijk gedeelte, waarover U nog nader bericht zal ontvangen, gaat mevrouw Hogenhout U met behulp van dia's iets laten zien en vertellen over haar verzameling in Maarssen, Maarsseveen en Tienhoven gevonden pijpenkoppen. Het aardige van deze kleipijpkoppen is dat zij door hun uiterlijke kenmerken, zoals fabrieksmerken en afmetingen dikwijls erg goed te dateren zijn.

4. Bibliotheek Maarssenbroek

Half januari 1982 zal in Bisonspoor de nieuwe openbare leeszaal en bibliotheek geopend worden. Erg prettig is het door ons ontvangen bericht dat ook in deze bibliotheek veel aandacht aan de streekgeschiedenis geschonken zal worden.

Ten behoeve van deze afdeling ontving de Kring van de bibliothecaresse, mevrouw H.

Fonville, een bestelling voor alle tot nu toe verschenen Periodieken van onze Historische Kring. Helaas konden we hier voor wat de tweede jaargang betreft niet aan voldoen. Daarom zou ik U willen vragen als U misschien de nummers 1, 2 en 3 van de tweede jaargang dubbel hebt deze voor deze bibliotheek in opbouw beschikbaar te stellen.

Aanbiedingen of eventueel ruilen voor andere oude nummers bij de secretaris, Schokkingstraat 17, 3601 XK Maarssen, telefoon: 61457.

J.H. Sagel.

OVERKERCK 1661

Eerlijk gezegd voel je je een beetje in het ootje genomen als je op een gevelsteen van Overkerck aan de Zandweg het jaartal 1661 ziet staan. Het huis oogt helemaal niet als zeventiende eeuwse woning en nog minder als een buitenplaats. Toch moet in dit huis Vincent Maximiliaan van Lockhorst, Heer van Maarssen, hebben gewoond toen hij omstreeks 1700-1730 zijn eigen fraaie Huis ter Meer had verhuurd aan de rijke Portugees-Joodse koopman, Abraham Nehemia Cardoso. Nu is bekend, dat vele huizen van betekenis uit de zeventiende eeuw, die oorspronkelijk topgevels hadden, in het begin van de achttiende eeuw gemoderniseerd zijn en voorzien van een lijstgevel. Was dat met Overkerck ook het geval?

Dank zij de vriendelijke hulpvaardigheid van de heer J. van Dijk, die sinds 1915 op Overkerck woont en die niet alleen over zijn huis maar ook over de jongste geschiedenis van Maarssen veel kan vertellen, menen we het raadsel rond het jaartal 1661 te hebben opgelost. Uiteraard maakten we daarbij ook gebruik van het archief van Maarssen en van aanwezige notariële akten.

Toen Overkerck in 1735 in bezit kwam van Isaacq Daveiga Henriques, gaf hij meester-metselaar Dirck Caldij opdracht het huis grondig te moderniseren. Er verrees een nieuw Overkerck. Volgens het bestek van 1735 mochten van het oude Overkerck alleen de muur tussen de keuken en de zijkamer en de muur aan de stal gehandhaafd blijven! Het bestek verhaalt ook van engelse schuiframen. . . . 'sluiztend, ieder venster met een knipslot met treckers en met een balkengrendel te zamen afhanginge aan loden koorden'. 'Ja', zegt de heer Van Dijk, 'maar de loden gewichten zijn er in

1915-1918 door de militairen die op Overkerck gelegerd waren, uitgehaald en vervangen door ijzeren - het lood was duur!' Geheel volgens de stijl van begin achttiende eeuw, kreeg het nieuwe Overkerck 5 bovenramen in voor- en achtergevel en een kroonlijstgevel met een brede architraaf, fries en waterlijst. Als je je voor Overkerck opstelt, is dat allemaal te zien, maar je herinnert je van oude afbeeldingen het zadeldak en dat is verdwenen - in 1962 is het met toestemming van bouwen woningdienst vervangen door het huidige dak! De gevel was al eerder bedorven toen in de dertiger jaren van deze eeuw Overkerck tot drie woningen werd gebroken. Daarbij verloor het huis ook het bovenlicht van de hoofddeur, dat nu als toegangshekje (sic) dienst doet voor een van de tuintjes achter het huis. Het rechter gedeelte van het huis met in de gevel het jaartal, is inderdaad van 1661; daar bevond zich de keuken en de muur die in 1735 mocht blijven staan. Overkerck bestaat dus sinds 1735 uit twee huizen: het huis met de vijf bovenramen en het oude gedeelte van het oorspronkelijke huis uit 1661.

Ook een acte van 1810 spreekt van een dubbel huis: *'een zeer aangenamen en wel gesitueerde buitenplaats genaamd Overkerck, bestaande in een dubbeld ruim en proper betimmerde heerenhuis, zijnde de huijzinge voorzien in 't inkomen van een gang, met marmeren vloerstenen en plinten, aan wederzijden van de gang drie ruime behangen kamers, alle met schoorstenen met marmeren mantels, aan de zijde der twee kamers, twee zeer ruime keukens, beide met regen en pompwaters, pompen, fournuissen, vaste aanrechtbank en vaste kasten, voorts een ruime kelder en provisiekamer. Boven meede een gang en zeven proper behangen kamers, waaronder drie met schoorstenen en vele met vaste*

Een groot aantal Maarssenaars heeft zich in 1904 voor Overkerck opgesteld om Koningin Wilhelmina bij haar bezoek aan Maarssen te verwelkomen.

kasten en diverse commoditeiten. Dan nog een zeer ruime zolder en twee vlieringen met knechts en meidenkamers.'

In het nu verkavelde huis treft men de marmeren vloerstenen van de oorspronkelijke gang nog aan en in het linkerhuis van fotograaf Jan van Dijk, een van de marmeren schoorsteenmantels met het bijbehorende oude haardstel.

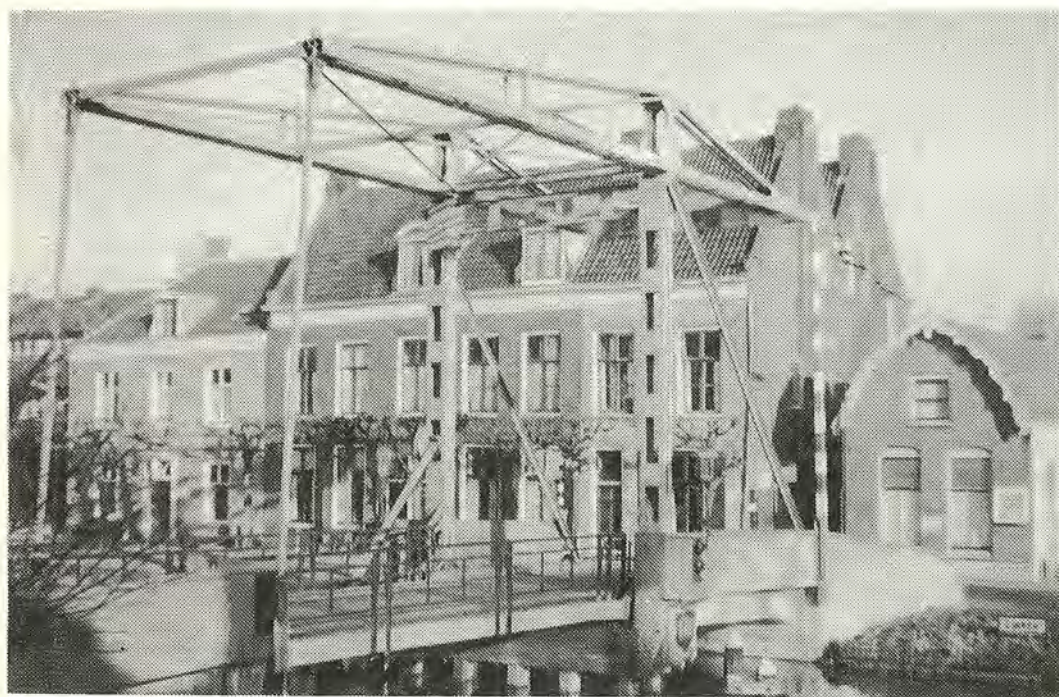
Met trots toont de heer Van Dijk Sr ons het luikje, hoog in de blinde muur van de rechter zijgevel in de toegangspoort. Via dat luikje kon men van buiten langs twee schuin aflopende gleuven de haard of oven van hout/turf en kolen voorzien.

Overkerck is vanaf 1720 bijna een eeuw lang eigendom geweest van Portugese Joden. Dat was in die periode toen de Portugees-Joodse natie zo aanzienlijk en talrijk was in Maarssen, dat geschiedschrijvers vermeldden dat Maarssen de enige plaats was in de Republiek, waar de Joden de meerderheid van de bevolking uitmaakten. Sommigen van hen verhuurden Overkerck, zoals Isaacq Jesserun de

Jongh, tevens eigenaar van Huis ten Bosch, en na 1735 Isaacq Daveiga Henriques die zelf op Vechtendaal naast Vechtevoort in de Breedstraat woonde. Zoals we al zagen, was de Heer van Maarssen, Van Lockhorst, een van de huurders. De tragiek wil dat tijdens de laatste wereldoorlog, Joodse landgenoten hier een schuilplaats zochten. Gelukkig bood Overkerck zoveel mogelijkheden dat zij bij een inval van de Gestapo niet ontdekt werden. Vanaf 1856 tot 1909 is de familie Peelen hoofdbewoner van Overkerck. Barend Peelen, geboren in 1827 te Oostwaard in Zuilen, zoon van Jan Peelen en Geertruij Gilhuijs, die aanvankelijk op Veldzigt aan de Binnenweg had gewoond, betrok al eerste van de familie Peelen huize Overkerck. Hij was oorspronkelijk debitant in wijnen, maar is vanaf 1860 koopman in steenkolen. In de overdrachtsakte wordt vermeld dat behalve de aanlegsteiger aan de Vecht ook een stuk grond van 12 roeden en 40 ellen aan de overzijde van de Vecht bij Overkerck behoorde. Het werd belend door de Ridderhofstad Termeer en

Onder: Overkerck in 1930 kort na de opening van de nu verdwenen Dr A.van Lingebrug.

Hoog in de linker zijgevel van Overkerck zit een luik, waardoor het ovenvuur in de keuken gevoed werd met kolen, hout en turf. Rechts: Boven de marmeren Engelse haard van 1735 hangt een oud schilderij van Overkerck. (Beide foto's: J.J.van Dijk)

aan de andere zijde door de plaats Stracksburg, vroeger Hazenburg genaamd. (N.B.: deze naam is nu weer in ere hersteld). Met de komst van Peelen krijgt een groot gedeelte van de schuren en 'peerdestallen' een andere bestemming. Dit wordt herhaald als in 1915 kaas- en melkhandelaar Van Dijk Overkerck koopt en een gedeelte voor koeienstallen wordt ingeruimd.

Barend Peelen en zijn zoon Jan Peelen zijn beiden wethouder van Maarssen geweest. Barend trouwt met Magdalena M.Burgerhoudt, die vele jaren directrice was van de dameskostschool in de Breedstraat (nu kapsalon Agterberg). Het grote huis Overkerck kent vanaf 1900 vele onderhuurders. Zo woonden hier in het begin van deze eeuw de zincograaf G.J.Jansen en de zincograaf J.B. Biegelaar en zijn echtgenote en later de familie Vossestein. In 1915 wordt Overkerck gedeeltelijk verhuurd aan Luitenant kolonel J.E.Fabius, in zijn hoedanigheid als commandant van de groep Blauwkapel in de Nieuwe Hollandse Waterlinie. In het linker gedeelte komen dan bureaus en twaalf mili-

tairen. Het waren deze militairen die de auteur van 'De Vecht' en van andere Verkade-albums, Jac.P.Thijssse, staande hielden, nadat hij met zijn schetsboek eerder op die dag bij Zuilen de aandacht had getrokken van een argwanende schildwacht. Deze meende in Jac.P.Thijssse een spion te zien. Het signalement van Thijssse werd doorgeseind en later op de dag moest hij op het militaire bureau in Overkerck verantwoording afleggen en de onschadelijkheid van zijn werk bewijzen. Hij slaagde hierin volkomen.

Maar ook niemand minder dan de schilder-graficus Willem van Leusden heeft op Overkerck gewoond voor hij zich vestigde op Mariënborg aan de Diependaalsedijk. Vanaf 18 juli 1911 tot 4 april 1912 schilderde en schetste hij in een van de ruime bovenkamers, vanwaar hij een prachtig uitzicht had op de omgeving, ook op de oudste kerk van Maarssen, de kerk die de eerste bewoner van de beschreven huizinge inspireerde bij het geven van de naam: Overkerck.

Dick Dekker

Een kijkje in de keuken van 's Rijksposterijen in 1829

Een boze brief van steenbakker Peelen uit Maarssen over vermeend plichtsverzuim bij de beurtschippers, was oorzaak van een geïrriteerde correspondentie tussen de burgemeester van Maarssen en de directeur van het Postkantoor te Amsterdam. Door hun briefwisseling kunnen we nu kennis nemen van de organisatie van het postwezen uit het begin van de vorige eeuw.

Peelen ontvangt op 7 april 1829 drie brieven: Eén uit Purmerend, één uit Zaandam en één uit Schiedam. Deze brieven kwamen via het Postkantoor van Amsterdam bij een Maarsse beurtschipper, die ze bij Peelen bezorgde. In Amsterdam kregen de brieven bij aankomst een poststempel, de brief uit Purmerend: *Amsterdam 4 april*, die van Zaandam: *Amsterdam 5 april* en de derde uit Schiedam: *Amsterdam 7 april*. Hoe is het in hemelsnaam mogelijk, schrijft Peelen, dat een brief van 4 april tegelijk bezorgd wordt met een van 7 april? Peelen beweert dat hij door deze 'agterlijke afzending' schade heeft geleden in zijn bedrijf.

De burgemeester van Maarssen neemt aanvankelijk de beurtschipper in bescherming en verwijt de directeur van het Amsterdamse postkantoor nalatigheid bij de verzending van brieven: *'Wij durven verzekeren dat onze beurtschippers iedere dag de brieven bij Uwe Edele Geëerde doen afhalen, waartoe zij evenwel niet verplicht zijn'*, aldus de burgemeester, waarmee hij impliciet het Amsterdamse kantoor beschuldigt, de brieven voor Maarssen bestemd, niet iedere dag af te geven. De directeur van het postkantoor antwoordt beleefd ironisch: *'Het komt mij voor dat Uwe weledele alvorens ene beschuldiging op te maken tegen mijn kantoor, beter en althans voorzichtiger zoude hebben gehandeld om vooraf te onderzoeken. Bij zodanig onderzoek zou Uw Ed. zijn gebleken, gelijk ik thans de eer heb ter uwer kennis te brengen, dat uwe verzekering ongegrond is alsof de schippers uwer gemeente iederen dag de brieven aan mijn kantoor doen afhalen, daar het meermalen gebeurt dat zulks wordt verzuimd door een kruier van het veer daarmede belast en dat onder anderen laatstleden zondag en maandag dit het geval is geweest.'* Het venijn van de brief zit in de woorden: *'door een kruier*

van het veer daarmede belast', want de directeur wist dat de Maarssense beurtschipper (of zijn knecht) de opdracht had zelf de brieven af te halen. Aan het slot van de brief wijst de directeur op de wettelijke verplichting van de gemeenten zonder postkantoor, om brieven van gemeentewege te doen afhalen en brengen van en naar het naastbijgelegen Rijks-postkantoor. Maken zij daarbij echter gebruik van de diensten van een niet-officieel aangestelde voetbode (loper) of kruier en er komen moeilijkheden, dan kunnen zij geen verhaal halen bij het postkantoor. De directeur wil zelf wel een afzonderlijke voetbode aanstellen waardoor de regelmatigheid in het briefverkeer van en naar Maarssen groter zal worden, maar hij betwijfelt of de voordelen dan genoegzaam zullen zijn om de extra kosten goed te maken.

Het postkantoor van Maarssen was het schip van de beurtschipper! Brieven van Maarssenaren moesten bij de beurtschippers, die hun ligplaats hadden aan de Schippersgracht, worden afgegeven of bij de schipper die naar Utrecht voer, of bij de beurtschipper op Amsterdam. Bewoners van grote buitenplaatsen met aanlegsteigers konden door het uitsteken van een vlag verlangen dat de beurtschipper bij hun steiger aanlegde om post mee te nemen of te bezorgen.

De klacht van Peelen had tot gevolg, dat het gemeentebestuur van Maarssen de schippers de last oplegt om voortaan de brieven in persoon aan het postkantoor op een gezet uur te bezorgen of af te halen.

Peelen krijgt te horen dat brieven uit Noord-Hollandse gemeenten altijd een dag later bezorgd worden dan brieven uit Schiedam, omdat de beurtschippers *'generzijds het 11'* eerst 's middags om 5 uur Amsterdam bereiken.

Aantekening: Het Postkantoor van Amsterdam lag aan de nog niet gedempte N.Z. Voorburgwal; de directeur was Donker Curtius. Het Maarssense veer in Amsterdam was vlak bij de Munt.

Dick Dekker

Foto-impressie MAARSSENBROEK vóór 1975

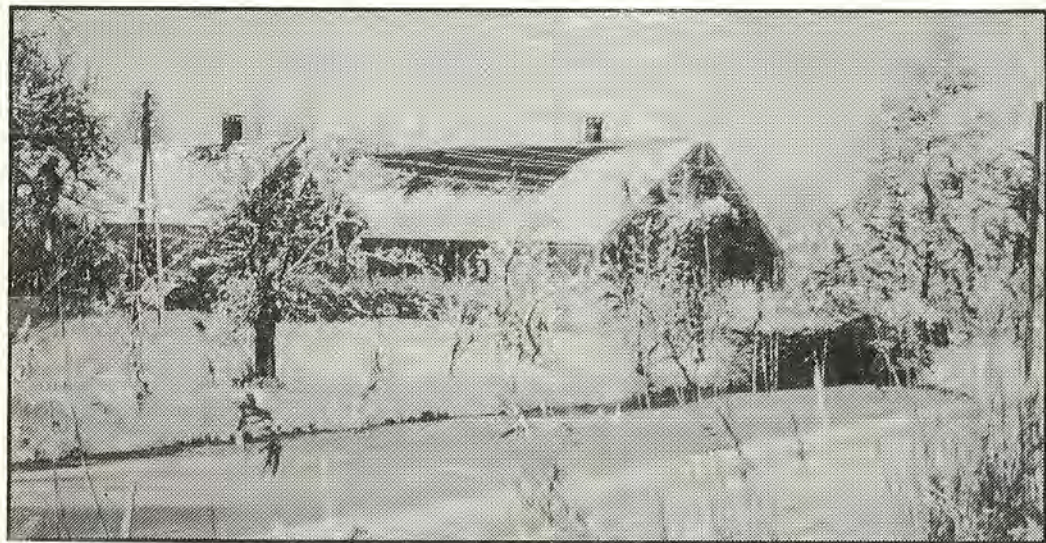
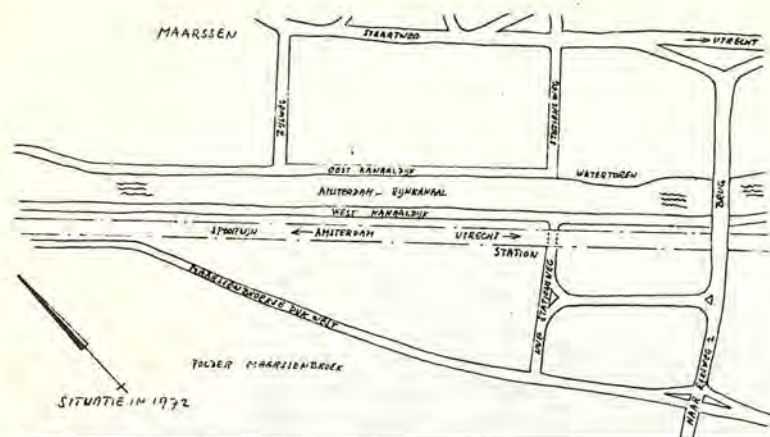
Van 20 maart tot begin mei 1981 organiseerde een groep amateur-fotografen een tentoonstelling van hun werk in het wijkactiviteitencentrum de Eendenkooi in Maarssenbroek. Hun opzet was een overzicht te geven van al hetgeen zij fotografeerden in 5 jaar Maarssenbroek (1975-1980).

Zo waren er prachtige foto's te zien van de vele bouwactiviteiten maar bijvoorbeeld ook van spelende kinderen, de kermis en het inmiddels gesloopte oude en door nieuwbouw vervangen station van Maarssen. De Historische Kring werd verzocht ook deel te nemen aan deze tentoonstelling om zodoende wat aandacht aan de oudere geschiedenis van Maarssenbroek te besteden.

We deden dit door het ter inzage leggen van al de publicaties die wij tot dat moment aan de historie van Maarssenbroek hadden gewijd. Bovendien stelden wij een kleine collectie

foto's beschikbaar welke door de heer N. van Tricht werd verzameld en die alle vóór 1975 gemaakt zijn in het gebied weergegeven op het bijgaande kaartje. Dat is dat deel van Maarssenbroek waar nu de woonwijken Antilope-, Kamelen- en Zebraspoor gebouwd zijn en het winkel- en kantorencentrum Bisonspoor bijna voltooid is. In dit deel van de polder Maarssenbroek waren er tot de aanvang van de bouw van het nieuwe Maarssenbroek in 1972 slechts enkele boerderijen, alle gelegen aan de westzijde van de Maarssenbroeksedijk en een bescheiden rijtje woonhuizen aan de Nieuwe Stationsweg. Verder was er nog het niet meer in gebruik zijnde station en de boerderij van de familie Reyerse, waarin nu het jeugdcentrum Eldorado is gevestigd.

De weg die nu als Busbaan bekend staat, bestond ook al en vormde de verbinding

Zomer en winter in Maarssenbroek

tussen de bijzonder rustige Nieuwe Stationsweg en de weg van Maarssen naar Vleuten en Rijksweg 2.

Een klein betonnen tunneltje, nu alleen nog voor fietsers in gebruik, voerde de Maarssenbroeksedijk onder de laatst genoemde weg door.

Voor degenen die de tentoonstelling niet zagen, publiceren wij nu een klein aantal van de door de Kring beschikbaar gestelde foto's uit een stukje Maarssen dat voor hen die het vroeger kennen bijna onherkenbaar is veranderd. Op de foto van de Nieuwe Stationsweg, gemaakt in 1941 lopen vader G.Heus en zijn zoon. In de verte ziet U links het station en rechts vaag een klein deel van de boerderij van Reyerse. Bij het hek van de boerderij aan de Maarssenbroeksedijk staat mevrouw Kats met haar kinderen.

De jongens smokkelen een beetje met hun lengte want beiden staan zij op een stoof om boven het hekje uit te komen. De kleine foto's, alle van recenter datum, geven een

goede indruk hoe de Maarssenbroeksedijk er tot in het begin van de zeventiger jaren in voorjaar en winter uit kon zien.

Hans Sagel

De zorg van de Maarssense overheid in 1733 voor een schoon dorp

Het Reglement van Schout en Gerechten van Maarssen in 1733, dat in elf artikelen bepaalt hoe de straten geschouwd moeten worden, schenkt bijzonder veel aandacht aan de Schoutensteeg (nu -straat) met op de hoek, huis Ten Tuck. Dit huis was de woning van de schout, die in artikel 5 zijn naaste burens de les leest. Ten Tuck was in 1733 een nieuw huis, want het heeft de Engelse schuiframen die pas ± 1725 in de mode kwamen.

We nemen het reglement geheel over, handhaven de spelling en voorzien voor het gemak van de lezers, enkele artikelen van aantekeningen.

'Maerssen, reglement op het schouwen der straten enz. waernaer Schout en Geregten van Maerssen met voorkennis en goetvinden van den hoog welgeboren heer Vincent Maximiliaan Baron van Lochorst als Ambagtsheer, van nu voortaan sullen schouwen alle stoepen, straten, weegen en voetpaden onder district van Maerssen resortende.

N.B. Vaak, maar niet altijd, wordt de lange aa aangegeven met het verlengingsteken e, dus Maerssen in plaats van Maarssen.

Artikel 1

Eerstelijk sullen Schout en Geregten van Maerssen twemaal des Jaers schouwen alle stoepen en straten tot aan het water der rivier de Vegt, mitsgaders de weegen en voetpaden onder 't voors. District.

N.B. voors. =voorseit =eerdergenoemde.

2

Waervan de eerste Schouwe sal zijn inden beginne van Maij en de tweede inden beginne van November daeraen volgende.

3

Welke schouwdag telkens veertien dagen van te voren sal worden gepubliceert en met Billetten, aen 't Geregthshuijs, 't Brug-huijs en aen de stijl van de Brug bij 't huijs ten Tuk geaffigeert.

N.B. ten Tuk wordt in andere akten geschreven als Ten Tuck. Het geregtshuijs (gemeentehuis) was toen waarschijnlijk het verdwenen

logement De Zwaan aan de Binnenweg tegenover Overkerck, dat in ieder geval vele jaren, tot 1827, gerechtshuis is geweest. Affigieren= 1) vastplakken 2) bekend maken.

4

Ende sullen de respectieve Eijgenaers voor de voors. schouwdagen hunne straten enz. die gebroken of seer ongelijk leggen een igelijk voor zijn huijs, behorelijk moeten repareren, alle gaten en dellen aenstoppen, gelijk en toemaken, en dat bij nalatigheid vanden Schout en Geregte 't selve aenstonds publiekelijk sullen aenbesteden tot kosten van de gebreken, boven een boete van twee gulden, voor ijdere straet ten behoeve van de Schout te verbeuren.

N.B. een gebreke = hij die ingebreke, nalatig is.

5

Item sullen de Bewoonders in de steeg bij 't huijs ten Tuk alle drek en vuiligheid, een ieder voor zijn huijs moeten opschoffen, te hoop brengen ende straet schoon houden, en sullen mede niet vermogen eenige asch of waswater uijt te storten of uijt te gieten op den hoek van de voors. steeg daer 't voetpad aldaer begint alsmede 't selve voetpad in eenigerhande manieren niet mogen bekommeren of verhinderen op ene van ses stuivers ten behoeve als voren.

N.B. De Schoutenstraat was vroeger een smalle steeg. In het begin van deze eeuw werd het laatste huis van de Langegracht weggebroken, waarna Schoutensteeg Schoutenstraat wordt genoemd. Het woord boete is in dit en volgende artikelen door de opsteller van de tekst niet herhaald (zie art. 4).

6

Indien tussentijde eenige gaten in de straten bevonden mogten worden, sullen deselven binnen acht dagen moeten worden gemaekt of gerepareert, naer dat sulx te voren door den Geregts-Bode sal wesen aengesegt, op ene ende ten behoeve als in het 4de art.

7

Ende opdat men 't eeniger tijd gelijke en reguliere stoepen en straten int Dorp mag bekomen, so sullen de eijgenaers ofte anderen dewelke deselven willen

Huis Ten Tuck (Foto: J.J.van Dijk)

opbreken, verleggen of vermaken, gehouden zijn drie dagen te voren daarvan den Schout te adverteren omme de rojinge te geven en 't selve met den Geregte te reguleren.

N.B. Adverteren = waarschuwen; rojinge = rooilijn.

8

Item niemant en sal ook eenige asch of vulnis vermogen te storten, uijt te gieten of te werpen op de voors. straten en wegen, op ene ende ten behoeve als in het 5de art.

9

Item nog sal des winters bij gesloten water, een ider voor zijn huijs, in de riviere de Vegt een bijt moeten hacken ten minsten van 5 voeten lang en 4 voeten breed ende selve dagelijx open houden op ene voors. . .

N.B. een voet = 30.54 cm.

10

Laetselijk also bevonden word dat eenige Ingesetenen nalatig zijn om haer vervuilde schoorstenen te doen

vegen en schoonmaken waervan grote ongelucken te dugten sijn, dat een igelijk sal gehouden wesen sijne schoorstenen jaarlijx behorelijk en wel, te doen vegen en schoonmaken voor primo November in ider jaer op ene van tien stuijvers op ider schoorsteen die na die tijd ongeveegd word bevonden, ten behoeve van den Schout te verbeuren bij de bewoonderen der huijsen, so menigmalen Schout en Geregten deselven bij visitatie alsd sullen bevinden.

11

Ende op dat dese, in alle delen exactelijk sal werden nagekomen en geobserveert, word den Schout bij desen geauthoriseert deselve boeten (des noot) met assistentie van den Geregts-Bode bij Executie te innen, ende te executeren boven de costen van Executie.

N.B. observeren betekent hier: naleven.

Aldus gedaen en gearresteert met kennisse en goetvinden in capita gemeld den 9 April 1733.

*Ter ordonnantie van Schout en Geregten
van Maerssen voorn.
J. van Eck 1733*

N.B. in capita = hoofdelijk
voornt = voornoemd.

D.D.

De Langegracht in 1848 (II) met o.a. de Tapijtfabriek

Het veehoudersbedrijf van Van den Toorn, dat de Langegracht als het ware in twee stukken verdeelde, was in ieder geval zo groot, dat Van den Toorn hulp nodig had van 'boerenknechten', zoals ze genoemd werden in het bevolkingsregister. Joh.Verwers, Cornelis Buurman, Joh. de Lange en als laatste Jan Bolander hebben er in die functie van 1848 tot 1882 gewerkt. Op het erf van Willem van den Toorn was een welput. Op 12 maart 1868 geeft hij het gemeentebestuur van Maarssen toestemming een pijp te leggen die van de welput naar de Langegracht loopt, 'ten einde daar een pomp ten algemenen nutte' te plaatsen. De pomp heeft dienst gedaan tot kort na het vertrek van Van den Toorn in 1882.

In zijn woonhuis komt de melkverkoper Jan Jacob Griffioen, die reeds na drie jaar verhuist naar de Nassaustraat, waar later Brouwer zijn melkwinkel heeft.

Het verdwijnen van het veehoudersbedrijf heeft tot gevolg dat de Langegracht op die plaats een ander aanzien krijgt. De twee huisjes rechts van de Stokmansteeg, waar in deze eeuw o.a. De Jager en Van Laatum hebben gewoond, blijven gehandhaafd. In het eerste woonde in 1848 de *tapper-weversknecht* Joh. Bosch, gehuwd met Alida van Putten en hun drie kinderen, van wie de twintigjarige Hendrik *arbeider* was. In de tweede de weduwe Johanna Nagel, *breister*, met drie kinderen, van wie de 16-jarige Maria *dienstbode* was in Utrecht. Sinds kort zijn deze huisjes verbouwd tot één woning.

Op de open plek daarnaast komt omstreeks 1883 de banketbakkerij van C.van Doorn, later Willms en nu het Chinees-Indisch restaurant Loon Kong. Oorspronkelijk had Van Doorn zijn bakkerij (oven) en keuken achter zijn winkel op de Langegracht, maar hij krijgt later toestemming deze naar de rechterzijde van de Stokmansteeg over te brengen. Naast Van Doorn komt een woning van het schil-

dersbedrijf van Jacob van Willigenburg die daarmee zijn bedrijf uitgebreid ziet van Achterstraat tot Langegracht.

Jacob woonde oorspronkelijk op 839 (zie kaart vorige aflevering) en was gehuwd met Elisabeth Knipping; hij had een twintigjarige zoon en de 27-jarige Hendrik Savzij uit Haarlem - die bij hem inwoonde - als knechten. Het gezin kon zich een dienstbode permitteren en één van de twee dochters was op een internaat. Van Willigenburg was ook lid van de gemeenteraad. Aangezien in 1793 ene Jacob van Willigenburg reeds tot de schepenen van Maarssen behoorde, is het zeer waarschijnlijk dat het schildersbedrijf reeds lange tijd bestond. Frappant is dat op deze plaats nog steeds een schildersbedrijf is gevestigd, nl. dat van Siero.

Naast Jacob woonde (842) zijn broer Wormert Jac.van Willigenburg, de bakker. Ook zijn bedrijf strekte van Achterstraat tot Langegracht en ook hier waren de opvolgers enige generaties lang bakkers. nl. Jacob van Arkel, geb. in 1833, als eerste en als laatste Piet van Arkel, die nu een drogisterij heeft aan de Plesmanlaan.

Vanaf hoek Kaatsbaan tot de Stokmansteeg zijn de mutaties in de bestemmingen van de huizen talrijker. Het eerste huis, nu W.Boot, was voor een groot gedeelte van de vorige eeuw de woning van een tapper, eerst Van de Manden, later Klarenbeek. Niet zo verwonderlijk vlak bij de brug, waar schippers vaak moesten wachten ook omdat hun geloste goederen werden ingeklaard in het tweede huis, waar Henr.J.Kok woonde, geagreed klerk ten Kantore der Belastingen. Deze H.J. Kok wordt in 1851 logementhouder van 'de Eenhoorn' in de Breedstraat.

In zijn oude huis (760 op de kaart) komen dan de 'koopmannen' Mette uit Osnabrück en Jütte. Volgens het bevolkingsregister is in 1890 Joseph Jütte, geb. 25 september 1835 in Amt Fürstenau, hoofdbewoner. Hij woont er

Langegracht vanaf de Kaatsbaan

met zijn zoon Bernhard, geboren 17 september 1871 in Neukirchen en respectievelijk genaturaliseerd in 1890 en 1895. In dit fraai gerestaureerde huis is sinds lang de firma A.H.Jütte gevestigd (handwerken, stoffen, garnituren).

In het volgende huis (767) woont in 1848 Israël van der Poorten, winkelier, ongehuwd en 67 jaar. Inwonend zijn twee ongehuwde zusters van Van der Poorten, Trajetta en Kato en de ongehuwde eigenaar van dit huis Dirk van Straaten, 72 jaar. Het huis der ongehuwden!

Vervolgen we onze verkenning langs de gracht, dan blijkt dat in 1848 de volgende vijf huizen (de eerste twee trappenhuisen, de Nonnerie en de volgende twee trappenhuisen) behoorden aan de weduwe van Corn. Schut, *tapijtfabrikant*. De eerste trappenhuisen (770) waren in 1832 nog niet gescheiden en vormden de fabriek. In 1848 is er echter sprake van twee huizen, waar in het eerste de *tapijtfabrikant* Joh.Frans Werleman, 34 jaar, woont en in het tweede de *tapijtwever* Abraham Schipper met vrouw en zoon. In het volgende huis, de Nonnerie, wonen: de weduwe Schut, haar vier dochters, de dienstbode Maria v.d.Klashorst, de 13-jarige Fred Wilhelm van Boom, geboren in Duitsland, Constance Henr.v.Baerle en Masje Jongeneel, ongehuwde dames resp. 28 en 38 jaar. De naam Schut werd in 1832 nog met twee t's geschreven. De tapijtfabrikanten kwamen blijkbaar uit Duitsland. Het volgende trappenhuis is in 1848 onbewoond en het vierde wordt bewoond door Machiel Salomon Cats, 58 jaar, zonder beroep en gehuwd met de *winkelierster* Naatje Levi de Roo, 50 jaar.

Aangezien de laatste twee huizen ook eigendom waren van Mw Schut(t), is het mogelijk dat de tapijtfabriek, die Schut(t) van de vorige eigenaar, Gousset van Heel, met de huizen had overgenomen, groter is geweest. In 1848 werkten 8 volwassenen en 4 kinderen in de tapijtfabriek. Er waren 7 weefgetouwen. Het aantal spinders werd als onbekend opgegeven, evenals het aantal spinwielen. De spinders waren thuiswerkers. Vervaardigd werden in dat jaar 150 rollen tapijt, lopers en karpert. In vorige afleveringen is de Nonnerie meer dan eens ter sprake gekomen. Het huis, oorspronkelijk Hoornoord geheten en vanaf 1882 Mariagesticht, werd aan het eind van de 17e eeuw bewoond door de Portugese kooplieden Jacob de Mercado en Michiel Senior.

Terug naar 1848. Het huis waar nu 'Belprinto' is gevestigd, voorheen kapper Verton, was in 1848 de woonplaats van Elias Moses van der Poorten, 81 j., weduwnaar, en van de ongehuwden: Cato van der Poorten (43), Sophie van der Poorten (35), modewerkster, Debora Keizer (56) en de dienstbode Sara M.Baalbergen (23). Van der Poorten, voorheen koopman en Bank van Leninghouder, was ook eigenaar van de lange moestuin (780) die naar de Achterstraat (Nassaustraat) liep en van de twee huizen daar (778 en 779). Er zijn families die op meer dan één plaats aan de Langegracht hebben gewoond. Zo zou, volgens het bevolkingsregister, in het huis van E.van der Poorten (later Verton) in 1866 ook baardscheerder Houssart gewoond hebben, die we straks ook elders op de Langegracht tegenkomen.

Naast E.van der Poorten (784) woonden in 1848: Antonius Stephanus Smits, 23 jaar,

Stokmansteeg

Overgenomen uit: *Kijk op Maarssen*

smidsknecht, Cornelis Smits, *smidsleerling*, hun broertje Jan en de zusjes Margaretha en Johanna Maria, 11 jaar. Hoofdbewoonster was hun moeder, de weduwe Jannetje Smits-Keizer, 53 jaar, die als *wasvrouw* na het overlijden van haar man, de kleermaker Hendrik Smits, de eindjes aan elkaar moest knopen. Gedurende enige jaren tot 31 december 1849 heeft zij in het bovenhuis inwoning van het gezin van Jac. Kooiman (3 kinderen), *commies* bij 's Rijks belastingen.

Tussen 1832 en 1849 is de situatie rechts van het vorige huis veranderd. In 1832 was 785 huis en plaats van *schoenmaker* Nederhasselt. Het ontbreken van een nummer op de kaart kan betekenen dat hier vroeger de schoenmakerswerkplaats was. In 1848 wonen er twee gezinnen: Joh. Nic. Buijs, 34 jaar, *timmermansknecht*, met vrouw en twee kinderen en het echtpaar David en Bella Weenen, de wed. Kaatje Polak-Druif, Sophie Polak, 37 jaar, en Sprinsie Polak, 80 jaar.

Zoals we zien, was het aantal Joodse gezinnen op dit gedeelte van de Langegracht in 1848 nog vrij groot, ofschoon het aantal leden van de Hoogduitse Synagoge toen al sterk dalende was (de Portugese Synagoge was in 1839 gesloopt).

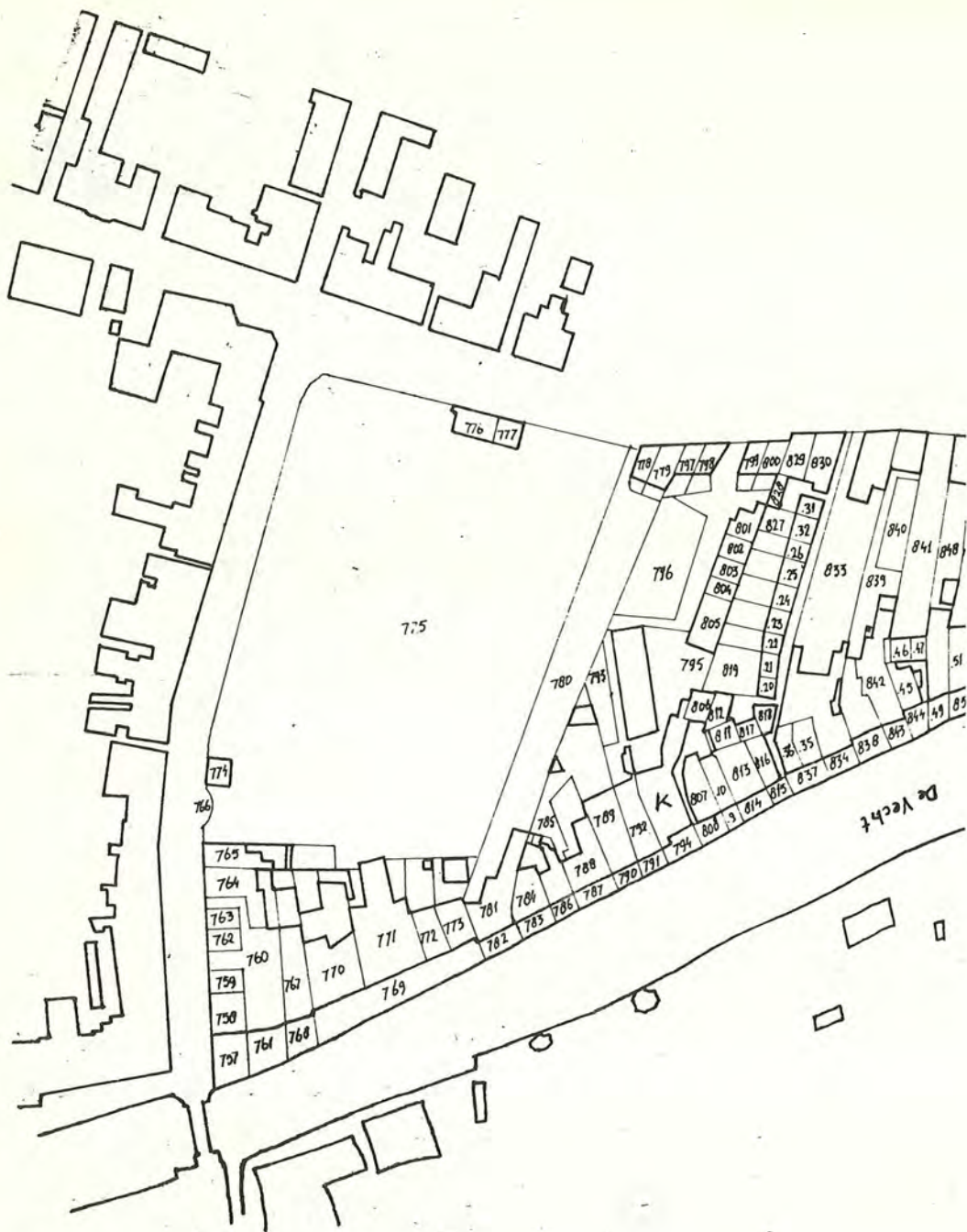
Op 788 woont Corn. van Nederhasselt, *winkelier*. Hij heeft twee zoons, van wie de oudste (25 jaar) *boekhandelaar* is, en drie dochters. Inwonend zijn: de weduwe Sarah Pool en de *med. doctor* Marcus Busch Geertsema, 31 jaar en ongehuwd. Naast hen, in het grote huis (789) waar eerder Da Costa Gomez Mozes de la Penha woonde - en in déze eeuw drukker Schuileman, die o.a. 'De Magneet' en geboortekaartjes van vele Maarssenaars heeft gedrukt - is in 1848 de *apotheker* Otto Prille-

witz gevestigd. Otto, 44 jaar, is getrouwd met Gesina J. Witmond, 41 jaar, en heeft drie kinderen. Inwonend zijn de ongehuwde dames Catharina Emmelot, 26 jaar, *minne* en Mijntje Hendriks, 23 jaar, *dienstbode*.

In het huis links van het tegenwoordige café 'Ome Klaas' (Verhoef) treffen we in 1848 aan: Geertruida de Bruijn-Cramer, 73 jaar, weduwe, haar 37-jarige ongehuwde dochter Petronella en Hendrika Phaf, 22 jaar, *dienstbode*. Daarnaast in het café, de 34-jarige *slijter in dranken* Klaas en Wouw, met zijn vrouw Ida P. Henneman en drie dochtertjes.

Als we schrijven café, dan is dat misleidend, want het gebouw met zijn prachtige gevel en bovenzaal was vele jaren ook het centrum van het Maarssense verenigingsleven. Het huis en de achterliggende percelen verdienen meer aandacht dan we hier in het korte bestek kunnen geven, vooral nu we weten dat de huidige eigenaar Verhoef graag zou zien, dat de gemeentelijke Oudheidkamer, die met haar beperkte ruimte op de zolder van Goudstein zo moeilijk bereikbaar is, in zijn daartoe te restaureren kegelbaan gevestigd wordt. De meest huizen achter café 'Ome Klaas' zijn gesloopt. (no. 812 (en ? 806) doet nog dienst als repetitielokaal van de toneelvereniging Kunst en Strijd).

In 1848 woonden in de vier huizen links van de Stokmansteeg de volgende gezinnen: in het eerste huis met de klokgevel (807) Marcus Rood, 25 jaar, *winkelier*, zijn vrouw Hester Coster, 23 jaar en hun zoontje Mozes, 6 maanden. In het begin van deze eeuw woonde hier Gideon Boot, vader van kantonnier Thomas Boot, een steunpilaar van de v.v. Maarssen.

DE LANGEGRACHT

De Langegracht

In het tweede huis, ook met klokgevel (810): Salomon Hamburger, 25 jaar, *koopman* en Bank en Leninghouder, die inwoonde bij het gezin van de weduwe van Salomon Blauw, *koopvrouw*, 52 jaar en haar dochters Marianne (14) en Roosje (11). In het derde huis, het hoogste (813), woonden van 1848 - 1860 de uit Duitsland afkomstige *kooplieden*: Joh.Frederik Westerlage (48), Hermanus H.Mette (40) en Joh.H.Mette (38). De laatste twee veranderen dikwijls van huis (Breedstraat, Langegracht 813 en 760). De eigenaar en tevens bewoner van 813 is Willem O.Hageman, 41 jaar, *schoenmaker*. Zijn huishoudster is in 1848 Antonia Blom (27). In deze eeuw woonden hier enige tijd de ouders van wethouder Cees de Jager (1950-1958). Het huisje no. 811 is lang blijven staan, maar de grond waarop het stond is nu de tuin van de huidige bewoners, de familie Oelderik.

Op 816, waar in deze eeuw de immer breiende of wandelende zusters, de dames Platte woonden, was in 1848 de woning van de *boekbinder* Hendrik Willem IJwema (21 jaar). Eigenaar van het huis was Nederhasselt bij wie IJwema enige jaren werkzaam was. Hier woonden tevens de weduwe van Arie van Putten, Maria van de List (52 jaar), *wasvrouw* en

haar 17-jarige dochter Elisabeth. In 1858 vestigt zich hier Matthijs Houssart, *baardscheerder*, die in 1866 met zijn vrouw en 5 kinderen verhuist naar de latere woning van kapper Verton. In de achttiende eeuw moet in dit huis de familie Stokman gewoond hebben. De steeg die hun naam kreeg, bleef tot 1924 verstoken van waterleiding.

Dick Dekker

(Wordt vervolgd)

Aantekeningen: Voor een juist gebruik van de namen en data is het nodig de afgedrukte kadastrale kaart te raadplegen. Onze bedoeling is het maken van een momentopname, die, we geven het toe, hier en daar vaag is. Het bevolkingsregister is door vele mensenhanden samengesteld en niet met de bedoeling dat het bruikbaar zou zijn voor het schrijven van de door ons gewenste artikelen. Zo is de nummering van de huizen in de vorige eeuw telkenmale gewijzigd. Toch menen we, dat we na veel inspanning juiste gegevens hebben verstrekt. Evenwel zullen oud-Maarssenaars zo nu en dan willen tegenpruttelen en bijvoorbeeld zeggen: 'Prillewitz was een huisarts en geen apotheker'. Ze weten dan niet dat de arts Prillewitz een zoon was van de door ons ge-

noemde apotheker Prillewitz. De arts Prillewitz vestigt zich in de negentiger jaren ook op de Langegracht. En de data? Ja, die geven niet het moment aan, wanneer de genoemde personen in Maarssen kwamen wonen. Bij de naam Jütte vonden we bijvoorbeeld in het

register van 1860-1880: Breestraat 65. J. Jütte sinds 1 dec. 1861. Het register van 1890 doet echter anders vermoeden.

In de volgende aflevering zullen we dit - door ons zelf gewilde - monnikenwerk voortzetten (zonodig met een herdruk van de kaart).

Kroniek Criminelle

De verzuchting dat het heden gekenmerkt wordt door zoveel agressiviteit, houdt onder meer in dat de mensen voorheen vredelievender waren. Als je kennis neemt van de processen-verbaal, die pro justitia door Maarssense burgemeesters werden geschreven, ga je toch aan die stelling twijfelen.

Zo waren Aart van der Meijden, kuiper, en Petronella den Daas, zonder beroep, op 10 oktober 1848 bereid, om onder ede te ver-

klaren, dat zij ooggetuigen waren, toen op 9 oktober om ongeveer vijf uur 's middags, Justus Kl., van beroep kuipersknecht, in de Achterstraat nabij de Schoutensteeg, zonder enige aanleiding Maria van Kuijk aanviel. *'Hij gaf haar een geduchte slag in het aangezicht, zodanig dat haar neus en mond aan het bloeden geraakten en hij heeft tevens haar muts gescheurd.'* Justus Kl. had hiervoor geen verklaring!

Op 10 juni 1849 komt wagenmaker Henricus

Op Zondag den 15o dezer, des avonds ten acht uren, is er nabij de Lasterijen aan de Houtensche Weg, eens allerschuwichste misdaad gepleegd aan een achttienjarig dienstmeisje, met name *Joanna Lugtig*. — Deze toen van Thiel komende, is door twee slechte en gezette manspersonen, die het voorkomen hadden van werklieden en gekleed waren met grijs bombazijne buis en broek, aangerand, op den grond geworpen, mishandeld en beroofd van een bonte jak en rok, twee neepjes-mutsen, een witte baaije en een gestreepte rok, twee floddermutsen, vier doeken, twee paar kousen, twee hembden, een borstrok, een paar schuonen, een paar muilen, drie enkele guldens en hare papieren, bestaande in een getuigfchrift van den Heer Predikant en één van den Heer Schout van *Zorlen* en één van den Heer Burgemeester van *Lidre* te *Thiel*, — en voorts door beide, na de verregaande mishandelingen, verkracht, — welk alles ten gevolge heeft gehad, dat zij dadelijk in onmacht is gevallen, en twee dagen geheel bewusteloos is geweest.

Ofschoon er weinig voorhanden is om de daders uit te vinden, zouden de gestolene goederen en papieren hiertoe aanleiding kunnen geven. — Het is hierom dat ik de eer heb UEd. van dit voorval kennis te geven, en UEd. te verzoeken, om nauwkeurig te willen doen waken, of er ook personen zich vertonen die de genoemde goederen of papieren bezitten, dezelve trachten te verkopen of te beleenen, en mij, bij ontdekking, met opgave van alle omstandigheden, daarvan dadelijk te verwittigen.

De Regter ter Instructie over het
Arrondissement Utrecht

J. C. MARTENS.

Aan den Heere *Schout van*

Maarsse

In den avond van den 11 dezer, omstreeks half tien uren, is op een dezer Stads Cingels een Manspersoon aangerand, door een ander groot Manspersoon en met een Mes verwond, waarop de aangerande eenigzins gewapend zijnde, den aanrander twee stoten of sterken, met een plat snijvend werktuig heeft toegebracht, één in de borst en één in den buik, en zich daarop met de vlucht heeft verwijderd.

Hierdoor is het niet zeker of die aanrander aan die wonden is gestorven, te meer, daar na een gedaan onderzoek er op die plaats geen mensch, geen lijk of eenige teekenen van het gebeurde gevonden zijn.

Dien ten gevolge heb ik de eer UwEd. te verzoeken om in uw Ressort onderzoek te willen doen en mij, bij ontdekking schriftelijk te berichten, met opgave van alle omstandigheden daartoe betrekkelijk, of er ook iemand met twee dusdanige wonden zich ter verbinding heeft aangemeld of in herbergen, nachtwartieren of ergens elders is opgemerkt, dan wel of er ook een lijk met dusdanige wonden mogt zijn gevonden of ergens verborgen.

Hierbij moet ik UwEd. nog informeren, dat die aanrander denkelijk verzeld is geweest van nog twee of drie andere manspersonen, en dat op Vrijdag den 4 dezer, nabij deze Stad iemand door drie manspersonen, van messen voorzien, op den publieken weg is aangerand en afgezet, van welke manspersonen er twee gekleed waren met blauwe duffelsche jassen met zwarte krulkragen, hoeden op en knap in de klederen, en de derde met donker bombazijne buis, lange broek en pet op, zijnde één dier drie vrij lang.

De Regter ter Instructie over het
Arrondissement Utrecht

W. Martens

Aan den Heere *Burgemeester*

de Gemeente Maarsse

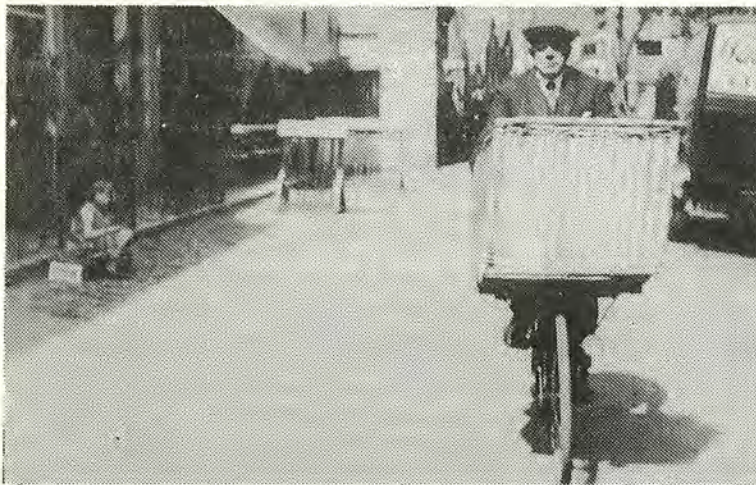
De burgemeester (schout) van Maarsse kreeg regelmatig brieven van de Rechter van Instructie over het Arrondissement Utrecht, waarin hulp bij opsporing van misdadigers werd gevraagd. Enige voorbeelden hiervan zijn hierbij (sterk verkleind) afgedrukt.

Stekelenburg bij de Maarssense burgemeester verklaren dat zijn vader, Gerrit Stekelenburg, jachtopziener te Breukelen, zich op zaterdag 16 juni in een tapperij bevond nabij de Rijkstolboom op de Grootenweg (=Straatweg) onder Utrecht en toen twist kreeg met de Maarssense werkmans Gerrit v.d.B., die van de jachtopziener eiste, dat hij hem een borrel gaf. Toen Stekelenburg dit weigerde, werd hij door genoemde Gerrit v.d.B., *'op de rug en het oog geslagen, zodanig dat het oog dik en blauw is geworden'*. Stekelenburg liep de weg op tot de woning van Johannes Tijssen, schaapherder en tapper bij de witte bruggetjes, (ter hoogte van de huidige A.C.F.) en wachtte daar op hulp, aangezien hij nog steeds door zijn belager gevolgd werd, nu gewapend met een dikke stok. Er kwam inderdaad hulp opdagen in de persoon van Cornelis Vermoten, schildersknecht, die er tot de buitenplaats Op Buuren in slaagde de aanvaller op een afstand te houden. Even voorbij Op Buuren zag Gerrit v.d.B. echter kans zowel Stekelenburg als zijn helper Vermoten enige slagen toe te dienen, waardoor Stekelenburg op de grond viel en later, na behandeling door heelmeeester Hoedemaker en diens rijtuig naar Breukelen gebracht moest worden. Slecht verging het ook Jannetje Gerritsen, weduwe en zonder beroep, toen zij op 6 mei 1849 een bezoek bracht aan haar zwager Cornelis Gr. aan de Daalsedijk 16a (nu Bin-

nenweg). Na het overlijden van haar man op 22 december 1848, had genoemde zwager *'uit geheel vrije wil'*, ter verlichting van de zorgen van de weduwe, haar oudste kind in huis genomen. Maar als Jannetje ter ore komt, dat haar kind slecht verzorgd wordt, haalt zij onmiddellijk het kind terug. Enige dagen later op de bewuste 6de mei, begeeft zij zich opnieuw naar de woning van haar zwager, die als timmerman werkzaam was op de scheepstimmerwerf van Dirk van de Hulst, (hoek Straatweg-Binnenweg). Nu met de bedoeling de achtergebleven kleding van haar kind terug te halen. Zwager Cornelis is niet thuis en schoonzuster laat Jannetje niet binnen. Jannetje blijft, volgens het proces-verbaal, voor de deur zitten tot de komst van haar behuwd zwager, maar ook als deze van zijn werk komt, wordt zij nog niet binnengelaten. Jannetje blijft halsstarrig wachten. Dan plotseling komt het echtpaar Gr. naar buiten *'waarop ze beiden Jannetje aanvallen, in het aangezicht slaan en krabben, zodanig dat haar wangen aan het bloeden geraken'*. Ze brengen Jannetje met een mes *'enige sneden toe op haar linkerhand en dringen haar achteruit, wellicht met het oogmerk haar in de rivier de Vecht te stoten, welk water ter plaatse zeer nabij ligt.'* Gelukkig weet Jannetje dit te voorkomen en kan zij zich de volgende dag bij burgemeester Dolman beklagen.

Dick Dekker

Bakker Thiers

Bakker Thiers op weg naar zijn klanten. Hij rijdt hier langs Concordia (nu Prins te Paard) en komt van zijn bakkerij op de Schippersgracht, hoek Besselsesteeg (of de steeg van Thiers). Rechts van hem een auto, waarop gedeeltelijk zichtbaar de woorden: *Blooker's cacao*. We zullen de naam Thiers nog dikwijls vermelden, want sinds de tweede helft van de achttiende eeuw woonden en werkten de Thiersen als kleermakers en schoenmakers op de Lange-gracht, Achterstraat en in de Kaatsbaan.

**SPECIALZAAK IN
LUXE GESCHENKEN
A.v.d. Bosch Olijve**

Diependaalsedijk 1-b, Maarssen, tel. 61632

radio- en tv - speciaalzaak

B. Huis in 't Veld - Diependaalsedijk 1

Winkelcentrum "De Specht"
Tel. : 68680

Maarssen — Telefoon 03465 - 62081

Maarssenbroek

g.ter wee

parkweg 15 maarssen
telefoon 61301

In het pand waar nu Café Ome Klaas zijn klanten een gastvrij onthaal bezorgt is al sinds 1780 een horeca-bedrijf gevestigd. In die tijd nog een herberg. Maar steeds stond en staat nog een goede dienstverlening aan de klant voorop.

Wij verzorgen uw koud buffet, fondue en barbecue op uw personeelsavonden, verjaardagspartij of huwelijksfeest wilt u liever de gewone Hollandse pot, ook dat kan. Er is accommodatie voor circa 60 personen. Een partijtje biljart? Kom rustig eens binnen en misschien wordt u wel lid van de bij ons spelende biljartvereniging.

U kunt altijd reserveren! in

CAFÉ OME KLAAS

Op de Lange Gracht 43 in Maarssen
of telefonisch 03465-61409 of 62019